

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНДИВІДУАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ ПРИ ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ З МАТЕМАТИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ІНЖЕНЕРА-МАТЕМАТИКА

Северина Н. Ю.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

Ефективність процесу навчання, успішність впливу створеної педагогічної умови залежить перш за все від педагогічного впливу викладача на студента, від створених особистісних стосунків. Бо інтерес та добре ставлення до предмету пов'язане з особистісними відносинами викладача і студента. Тому викладач завжди повинен враховувати особливості людини, що навчається. Однією з найважливіших складових особистісно орієнтованого професійного навчання є вивчення та врахування індивідуально-психічних особливостей майбутнього фахівця, цінностей і мотивів навчання, здатності до саморозвитку та вдосконалення, здібностей до оволодіння професійними знаннями, навичками та вміннями, можливості творчо виконувати поставлені завдання та самостійно працювати.

Індивідуалізоване навчання передбачає застосування індивідуальних програм, методів та форм навчального процесу, оцінювання та контроль результатів діяльності кожного студента (засвоєння та накопичення знань, навичок та вмінь, розвиток здібностей та можливостей). Завданням педагога є створення таких психолого-педагогічних умов, які б спонукали особистість до активізації пізнавальної діяльності, самовдосконалення, самоосвіти, самовиявлення та саморозкриття не тільки як суб'єкта педагогічного впливу, але й як виконавця професійної діяльності. При застосуванні індивідуально-диференційованого підходу в навчальному процесі майбутній інженер-математик має можливість самостійно обирати рівень складності запропонованого викладачем завдання та індивідуально захистити виконану роботу. Це дозволяє студенту регулювати інтенсивність складності поставленої задачі, поступово ускладнюючи її.

Індивідуально-диференційний підхід разом із застосуванням активних методів навчання орієнтує студента на активний діалог з викладачем. При цьому студент, виконуючи навчально-пізнавальну діяльність пристосовується до вимог викладача, які трохи перевищують можливості майбутнього спеціаліста, спрямовуючи його до постійної, неперервної роботи. Викладач у свою чергу знає індивідуальний рівень сформованості знань, навичок та вмінь кожного студента, та регулює учбове навантаження.